

Paremmista piireistä

Jotenkin tämä maailma on mennyt ihan kummalle mallille. Enää ei riitä, että tavalliset pulliaiset törsäävät ja pistävät toisiaan turpiin viikonloppuisin. Nykyisin asialla ovat myös paremmat ihmiset, kuten poliitikot ja professorit.

Yksikin alta nelikymppinen taloustieteen professori ajeli iltana muutamana kännapäissään urheiluautollaan ympäri suur-Helsinkiä ja puhalsi vielä poliisien viinamittarin hulluksi. Tapauksella on yhteiskunnallista merkitystä, koska taloustieteen professorien kysyntä on näinä laman aikoina suuri. Mistäpä esimerkiksi saadaan neuvoja, jos äkkiä pitäisi ruveta devalvoimaan.

Jo aikaisemmin muuan kaupunginjohtaja veteli erästä televisiotoimittajaa päin pläsiä. Tämä tietysti sinänsä toimenpiteenä on ymmärrettävä, mutta tällä kertaa sattui epähuomiossa kuvaruutu puuttumaan välistä, joten syntyi ns. kolmannen asteen yhteys eli suora kosketus

kaupunginjohtajan nyrkin ja tv-toimittajan nenän välille. Tällaisessa ssetelmassa nenä tuppaa pakostakin jäämään peräänantavaksi osapuoleksi, mikä on jonkin verran epädemokraattista, ainakin nenän kannalta ajatellen.

Sitten oli semmoinenkin tapaus, että tamperelaisen kapakan edustalle sattui yhtä aikaa yksi tunnettu kunnallispoliitikko, yksi ammattiyhdistystoimitsija ja yksi taksi. Tilanne oli siis sama kuin vanhassa arvoituksessa, jossa piti viedä joen yli susi, lammas ja kaalinpää veneellä, joka kantoi vain yhden kerrallaan. Tamperelaisten tapauksessa juttu ratkaistiin siten, että kunnallispoliitikko ja ay-toimitsija rupesivat kadulla tappelemaan taksista, ja kyyti järjestyi molemmille. Poliisiautolla putkaan.

Nämä tällaiset ovat tietysti vain ohikiitäviä hetkiä ja häilähtäviä välähdyksiä elämän karujen tosiasioiden virrasa, mutta siitä huolimatta on syytä pohtia, mistä ne johtuvat. Miksi poliitikko lyö ja

miksi professori puhalttaa alkometerin sisuskalut pellolle?

Varmaankin se on tämä lama, joka tuommoisia teettää. Poliitikot ja taloustieteen professorit tuntevat olevansa vähän niinku vastuussa maan tilanteesta, ja kun kaikki menee pelkäksi pershiihtelyksi, sitä turhautuu. Turhautuneena tulee vähän oteuksi ja sitten paiskituksi vastaanulijoita kuonoon.

Pahana syypäänä on myös televisio. Ennen vanhaan luottamusihmiset ja virkamiehet pysyivät ihan siivosti, kun heillä ei ollut television luomia väkivaltaisia käyttäytymismalleja. Mutta sitten alkoi joka äijälle olla tarjolla halpaa tai ilmasta telkkaria sen minkä jaksoi kotiin kantaa. Joillakuilla kuuluu olleen vaikeuksia sijoitella muita huonekaluja, kuten vaimoa ja kakaroita seitsemäntoista Saloran sekaan, mutta aina sitä vain jostain tilaa löytyi, kun toinen vessa muutettiin keittokomeroksi ja vaatehuoneesta tehtiin ma-

kuualkovi. Elämä oli tietysti sinänsä mukavaa, mutta hiljalleen television elämäntavat tarttuivat. Kun yhdeltä kanavalta tuli jääkiekon loppuottelua, toiselta Rikasta rakasta ja parilta kuvanauhurilta vielä Vaaleanpunaista pantertia ja Heikki Hieta miestä, niin hermostuihan siinä rauhallisempikin mies. Tulokset ovat sitten näkyneet kaduilla ja kapakoissa.

Jotakin olisi siis tehtävä, ettei poliitikoissa ja professoreissa piilevä sosiaalinen aikapommi ihan kynsille räjähdä. Kyllä näille riskiryhmille pitäisi keksiä muita harrasteita kuin television katselu tai turhautuminen. Esimerkiksi trumpetinsoiton on sanottu rauhoittavan kummas-ti. Samoin on kehuttu erinomaisen lepuuttavia matkailukohteita, kuten Islantia, Afrikkaa, Käkisalmea ja Himankaa. Että sinne vain.